

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Slebsager): For Statsbanernes Vedkommende stiller det sig saaledes, at Underskuddet for 1919—20 antagelig vil blive imellem 25 Mill. og 26 Mill. Kr., naar Afskrivningen medregnes — ellers vil det blive mellem 22 Mill. og 23 Mill. Kr. Det er jo klart, at dette nødvendiggør for Statsbanernes Vedkommende, ganske paa samme Maade, som Tilfældet er for Postvæsenets Vedkommende, at Indtægterne maa forøges. Naar man vil beregne Udgiften for Finansaaret 1920—21 ud fra Udgifterne i Finansaaret 1919—20, er der forskellige Forhold, som kommer i Betragtning. Til Udgiften for Finansaaret 1919—20 maa lægges 20 Mill. Kr. som Følge af, at Tjenestemandsløven kun kom til at virke for 1/2 Aar i Finansaaret 1919—20, og da den regnes at ville medføre en aarlig Udgift af 40 Mill. Kr., medens kun de 20 Mill. Kr. kom til Udgift i sidste Finansaar, vil der i Aar blive en yderligere Udgiftsforøgelse af ca. 20 Mill. Kr. Men saa er der andre Udgifter, som kommer til at gaa fra, nemlig Udgiften til midlertidigt Løntillæg i første Halvaar af 1919—20 paa 2,5 Mill. Kr. og Udgift til overordentligt Løn- og Pensionstillæg i Henhold til Lov Nr. 447 af 4. August 1919, en Udgift, der udgjorde 8,3 Mill. Kr. Den samlede Udgift, som vi skulde komme til for 1920—21 for Statsbanernes Vedkommende, vilde da blive saadant noget som 172 Mill. Kr., efter hvad der er beregnet, medens den for det forløbne Finansaars Vedkommende var knap 160 Mill. Kr. Men man maa yderligere tage forskellige Omstændigheder i Betragtning, som vil medføre Udgiftsforøgelser. Ved den finansministerielle Bekendtgørelse af 12. Februar 1920 forhøjedes Dyrtidstillæget til Tjenestemænd og Pensionister saaledes, at Statsbanerne for Halvaaret fra April til September 1920 vil faa en forøget Udgift til Dyrtidstillæg paa ca. 2 Mill. Kr., og det kan ikke forventes, at Merudgiften til Dyrtidstillæg for Vinterhalvaaret 1920—21 vil blive mindre. Man maa derfor regne med, at Dyrtidstillæget vil medføre en Merudgift for hele Finansaaret 1920—21 paa ca. 4 Mill. Kr. Endvidere kommer hertil Gennemførelsen af forskellige Foranstaltninger til Gunst for Personalet, hvorom der føres Forhandling med Organisationerne — bl. a. Forhøjelse af Emolumenter, hvilket antagelig vil medføre en Merudgift af ca. 7 Mill. Kr. Disse Beløb henholder sig til forskellige Forhold. Fra 1. April 1920 fandt der en

Forhøjelse Sted af Personalets Dagpenge, Timepenge, Kørselspenge, Overarbejdspenge, Natpenge og Fridagspenge — det vil altsaa sige et Vederlag for mistede Fridage —, hvilket antagelig i alt vil koste ca. 2 3/4 Mill. Kr., og denne Forhøjelse skulde delvis have tilbagevirkende Kraft fra 1. Oktober 1919, hvilket vil medføre en Udgift paa 1 1/4 Mill. Kr. Hertil kommer Nedsættelse af Lokomotivpersonalets Tjenestetid i Overensstemmelse med den Nedsættelse af Tjenestetiden, som har fundet Sted for det andet Personales Vedkommende; det vil koste ca. 1 1/2 Mill. Kr. Endelig kommer i Betragtning den lovbestemte Ferie for Personalet, der vil komme til at koste ca. 1 Mill. Kr., samt forskellige Uniformsforanstaltninger, som vil koste 1/2 Mill. Kr. Disse Udgifter beløber sig i alt til de 7 Mill. Kr., som jeg nævnte før.

Statsbanernes Udgift til Brændsel ventes ogsaa at ville stige betydeligt i Finansaaret 1920—21. Lagerprisen for Kul var den 1. Januar 1920 121 Kr. pr. Ton. De gamle Beholdninger er imidlertid paa Grund af svigtende Tilførsler i den forløbne Vinter meget formindskede, og de nye Indkøb af Kul fra England og Amerika foregaar til Priser, som ligger langt over de 121 Kr. pr. Ton. Forholdene ligger i Virkeligheden saaledes, at de Kul, vi maa faa fra Amerika, nu maa betales med langt højere Priser, end jeg har nævnt her, over ca. 175 Kr. pr. Ton. Hertil kommer endvidere et øget Kulforbrug for Sønderjyllands Vedkommende, naar det nu bliver forenet med Danmark. Det vil alt sammen føre med sig, at Udgiften til Brændsel vil blive betydeligt større i indeværende Finansaar end i det forløbne. I alle Tilfælde mener man fra Statsbanernes Side at maatte regne med en Gennemsnitsstigning af Lagerprisen paa mindst 15 à 20 Kr. pr. Ton, og det vil medføre en Forøgelse af Udgiften paa ca. 6 à 8 Mill. Kr. Paa samme Maade gaar det med andre Forbrugsartikler, som skal anvendes af Statsbanerne: Priserne er overalt stigende; i det hele regner man, at dette vil medføre en yderligere Forøgelse af ca. 8 Mill. Kr., og derved vil samtlige de Omstændigheder, jeg har omtalt, komme til at medføre en Udgiftsstigning paa ca. 25 Mill. Kr. Naar dette lægges til Underskuddet for det forløbne Aar, vil vi komme op paa et Underskud paa ca. 47 Mill. Kr., bortset fra Afskrivningen for det Finansaar, vi er inde i.

Men hertil kommer fremdeles, at Forholdene med Hensyn til de sønderjydske Baner, som vi staar i Begreb med at overtage, langt fra er gode. Materiellet er daar-